

cînd toate documentele interne din Țara Românească și Moldova (acte de cancelarie domnească, zapise, hotărnicii, răvașe, ș.a.) vor fi prezente într-o suită de volume, al cărei număr nu poate fi prevăzut, — începînd din sec. al XIV-lea pînă la 1700, — DRH. va depăși, ca nivel și proporții, chiar vestita colecție Hurmuzaki.

6. Ambele volume sînt însoțite de cîte un indice onomastic și un altul pe materii, alcătuite cu multă pricepere și conștiinciozitate. Cu foarte rare excepții, — în care certitudinea a fost înlocuită cu expresia „probabil”, — toate denumirile topice și-au reluat locul pe harta geografică a Țării Românești. Tot atît de dificilă, dacă nu chiar și mai anevoioasă, este operația de identificare a numelor de persoane (voievozi, dregători, boieri, martori, aldă-mășari, părți în pricini ș.a.), mai ales că foaie te multe dintre ele poartă nume identice. Indicele de materii este, de fapt, o lucrare de strictă specialitate, în care problemele și lucrurile se etajează după un sistem destul de complicat și totuși foarte clar. Maria Bălan, Ruxandra Cămărășescu, Sașa Caracaș și Olimpia Diaconescu, care au colaborat la redactarea indicilor, au dat dovadă de pricepere, meticulozitate și perseverență.

Ambele volume au fost *întocmite* de Damaschin Mioc.

TR. IONESCU-NIȘCOV

«ISTORICESKI PREGLED», Sofia, nr. 1—6 1967 și nr. 1—6 1968.

Și în acești ani organul Institutului de istorie din cadrul Academiei bulgare de științe și-a păstrat rubricile sale tradiționale: articole și comunicări, fapte și personalități, discuții și păreri, istoriografie, materiale, istorie locală, scrisori și îndreptări, recenzii, note bibliografice și cronică. Au apărut mai rar rubricile: științe speciale, memorii ș.a.

Pe anul 1967 revista se deschide cu articolul lui Jaques Nathan, asupra sarcinilor ce stau în fața istoricilor bulgari și anume pregătirea unei istorii a P.C.B. în mai multe volume, a unei istorii a Bulgariei în 10 volume (ultimele privind perioada 1918—1970) etc. În legătură cu aceasta în articol se comentează hotărîrea biroului politic al P.C.B., care dezvoltă măsurile prevăzute de Congresul IX al partidului, pentru ca în 1978, cînd se vor împlini 1 300 de ani de la crearea primului stat bulgar să fie gata acest nou tratat de istorie al Bulgariei.

Revista dă o deosebită atenție problemelor teoretice. Astfel, în nr. 3/1968 (p. 3—22), Jaques Nathan arată felul în care trebuie aplicată *Învățătura lui Marx la istoria Bulgariei*, dînd cîteva exemple în ceea ce privește începutul orînduirii capitaliste, acumularea primitivă a capitalului, concentrarea și centralizarea acestuia ș.a.

Dintre articolele și comunicările de istorie medievală subliniem contribuția cercetătoarei G. Tankova-Petkova, care, analizînd toate izvoarele existente pentru a stabili *Anul în care s-a creat statul bulgar* (nr. 3/1968, p. 58—61), ajunge la concluzia că nu se poate preciza dacă este vorba de anul 680 sau 681, din cauza nepotrivirii datelor din aceleași surse istorice. V. Ghiuze-